

Stilling: Der har jo været en særlig Enstemmighed om at udtale Glæde over det foreliggende Lovforslag, og den højt-ærede Minister maa føle sig meget tilfreds med, at han paa den Maade har imødekommet de forskellige Partiers Ønsker. Det kunde ikke falde mig ind at dryppe nogen Malurt i det Glædens Bæger, der er blevet tømt fra saa mange Sider, men jeg vil dog tillade mig at komme med et Par Bemærkninger, som jeg vil haabe, at det eventuelle Udvalg vil tage under velvillig Overvejelse. Det er ikke, fordi jeg tror, at de ere af stor principiel Betydning, men jeg vil dog paapege, at der gøres nogen Forskel med Hensyn til Lønnen for denne Etat og Lønnen for de andre Etater. Jeg ved ikke, hvordan det kan være, men der er i Rigsdagen ligesom en Tendens til at gøre nogen Forskel i den Retning, at Postvæsenets Funktionærer, de røde Postbude og de andre Postfunktionærer, særlig ere Kælebørnene. Vi vare jo saa heldige at imødekomme dem i sidste Rigsdagssamling. I Aar giver man ikke Toldvæsenet slet saa meget i Alderstillæg etc. Og endelig er der ved dette Lovforslag en Tendens, som jeg synes er noget ubillig, til at gaa videre i dette Spor. Det, der kræves i denne Etat, det Arbejde og den Paapasselighed, der fordrer, den Risiko, som de paagældende løbe ved enhver Pligtforsømmelse straks at faa Afsked, forekommer det mig, at man burde ækvivalere ved at byde dem i alt Fald det samme, som ydes deres Kolleger i andre Etater. Men i alt Fald for enkeltes Vedkommende er det ikke Tilfældet.

Jeg maa maaske begynde med at omtale, at det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) udtalte sin Glæde over de Beparelser, der nu indføres i Administrationen. Vi have jo, hver Gang Jernbanespørgsmaalet har været til Behandling her, hørt, at det gjaldt om at spare, der var for mange i særlig den øverste Administration. Jeg vil ærlig talt sige, at jeg tror ikke, det vil blive saa forfærdelig meget, der kan spares. Jeg tror, det ærede 8de Medlem for 2den Kreds (Lunn) har Ret i, at en enlig Kontrolrevisor er det uskyldige Offerlam, og for Resten er der nogle Indskrænkninger, men det har dog i det hele vist sig, at den megen Tale om den alt for store overordnede Administration ikke har noget væsentligt paa sig. Det skal nok vise sig, at Beparelserne der ikke ville være af videre stor Betydning. Hvorledes det ærede 1ste

Medlem for 7de Kreds vil tænke sig, at der kan bespares videre i Administrationen, i Trafikafdelingen etc., ved Indskrænkninger i Personalet, skal jeg ikke komme videre ind paa. Jeg har nu den modsatte Opfattelse af det ærede Medlems. Jeg ser ikke, at Jernbanepersonalet har for lidt at bestille, tværtimod, man hører jævnlig om Overbebyrdelser, ikke mindst i Portørklassen og blandt Personalet paa Stationerne, i alt Fald paa de større Stationer. Deres Fritid er ogsaa forsvindende i Forhold til de øvrige Etaters, og mere end en Dag hver 14de Dag kan selv en Stationsforstander ikke kalde sin Fridag. — Der vises i Lovforslaget nogen Imødekommen over for Kommissionens Ønsker om Decentralisation. Det skulde særlig være Provinserne, der skulde høste Gavn deraf, men det staaer for mig saaledes, at vi ikke ville høste noget særligt Gode af i Stedet for to Afdelinger at faa fire af alle Slags, Trafikafdelinger, Baneafdelinger etc, det vil kun yderligere besværliggøre Ledelsen. For mig staaer det saaledes, at havde vi beholdt den nuværende Inddeling og blot givet Cheferne noget mere Myndighed, kunde det med de nuværende Kommunikationsmidler være gaaet ligesaa godt paa den gamle Façon. Men naar det nu glæder mange Medlemmer, vil jeg sige, at man maa haabe, at det ogsaa kan bringe andre Glæde, saaledes at Afgørelserne kunne træffes noget hurtigere, end det formenes, at de nu finde Sted.

Ved Lønningerne gøres til en Begyndelse den Forskel, at medens Postvæsenets og Toldvæsenets Embedsmænd faa kongelig Udnævnelse eller i alt Fald ministeriel Udnævnelse endogsaa ned til Postbudene, er der kun 40 af denne store Etats Medlemmer, som faa kongelig Udnævnelse. Der kommer saa en Del, der faa ministeriel Udnævnelse, medens alle de øvrige udnævnes af Generaldirektøren eller andre. Nu kan man ganske vist sige, at det omtrent i og for sig kan være det samme, men det er det dog ikke, det er at stille denne Etat noget anderledes end de øvrige Etater. Og hvorfor? Hvorfor skal en Stationsforstander f. Eks. — jeg nævner nu det — gaa bag efter en Toldassistent? Jeg synes, der maatte kunne gives kongelig Udnævnelse til alle de øverste, især til dem i første Klasse, og ministeriel Udnævnelse til de øvrige, naar undtages de allersidste, der ikke kunne siges at være fastansatte, og som antages af de stedlige Chefer. — Dernæst ser man, at medens baade Toldassistenter og Postekspedienter have Løn-